Mizah

Gözü dönmüş bir açgözlü:
Bir Gözü Şarkta,
Bir Gözü Garpta!

Anlayana NUTUKLAR

1946

Aziz yurddaşlar;

Partimiz, yalnız kanun yoluyla mücadele suretile hakkın ve hakikatın tecellisine vasıta olacaktır. Artık yeter! C.H.P. nin yaptığı zulümler ve işkenceler sona ermelidir. Bunu ancak biz, yâni o partinin taktikasını yakından bilenler başarabiliriz. İstikbalinden emin olmak istersen, oyunu bize ver!

1947

Aziz yurddaşlar;

Partimiz, yalnız kanun yoluyla mücadele ederek hakkın ve hakikatın tecellisine vasıta olacaktır. Gerçi 46 seçimlerinde muvaffak olamadık. Çünkü biz, hile yoluna sapmadık. Kanundan ayrılmadık ve ayrılmıyacağız. Lâkin yakın bir istikbalde iktidara geçecek şekilde teşkilâtlanmış olan Partimiz bir kere memleketin dizginlerini eline alınca neler yapacağımızı göreceksiniz. Göreceksiniz ki hayat ucuzlıyacak, vergiler hafifliyecek, maaşlar yükselecek, herkes istikbalinden emin olacaktır. Herkese toprak dağıtacağız. Her köye cami, her camie minare yaptıracağız. Af kanunu çıkaracak, vatandaşa hürriyetini bahşedeceğiz. Kimsenin ağzına zincir vurulmıyacak. Kısaca memlekete demokrasiyi getireceğiz.

1950

Aziz yurddaşlar;

Kanun dairesinde mücadele azmimiz yılmadan muvaffakiyetle sona erdi. C.H.P. devrildi. Artık C.H.P. nin mezalimi bir daha bu memlekette tekerrür etmiyecektir. Yirmi beş yıldır yaptıklarile mütemadiyen övünmek huyundan bir türlü kurtulamıyan C.H.P. ye sorarız: Yaptıkları muvaffakiyetli işleri kim başarmıştır? Kendileri mi? Yoksa muhterem millet mi? Hayır aziz yurddaşlar; C.H.P. erkânından memlekete kalan yegâne eser şahsi emelleri iin kese doldurmak, adam kayırmak, bakımsızlık, tembellik, işsizlik, nefsini düşünmek gibi kötülüklerdir. Biz bu kötülüklerin hesabını C.H.P. den soracağız. Devri sabık yaratmıyacağız, lâkin mazlumun ahını zalimde bırakacak değiliz. İktidara iş görmek için zaman payı bırakılmalıdır. C.H.P. nin yirmi beş yılda yapamadığını biz yirmi beş güne nasıl sığdırabiliriz? Fakat millet bizimle oldukça biz herşeyi yaparız. Yapacağız, edeceğiz, başaracağız..

1951

Aziz yurddaşlar;

Kanun dairesinde mücadeleye devam ediyoruz. Mel'un C.H.P. hâlâ ses çıkarmak cesaretini göstererek bir takım bedhahane dedikodularla sözüm meclisten dışarı muhalefet yapmıya yelteniyor. Bizim meb'uslarımız Partimiz aleyhine C.H.P. erkânından daha güzel muhalefet yapıyorlar. C.H.P. nin iz'ansızca savurduğu ithamlara bakın: Biz muvaffak olamamışız, fena işler yapmışız... Sorarım size aziz yurddaşlar: Biz ne yaptık ki bunun iyisi veya kötüsü bahis mevzuu olsun? Daha iktidara geleli ne oldu ki? Buna rağmen yaptığımız şeyler C.H.P. nin yaptıklarından farklı değildir. Eğer onların yaptıkları kötü ise, bizimki de kötüdür. Bize adam kayırıyorsunuz, memurlar canından, malından, yerinden, yurdundan emin değildir, memlekette huzursuzluk yarattınız diyorlar. Aziz yurddaşlarım; muhalif partinin erkânını iş başında bıraksaydık memlekete nasıl hizmet eder, kanunları nasıl tatbik ederdik? C.H.P. gibi başarısız bir partiye mensup yüzlerce idare âmirinin varlığı bile o partinin kimleri tuttuğunu ve kimler tarafından tutulmadığını gösterirken, biz onları nasıl iş başında tutardık? Elbette değiştirdik. Hayat pahalılığı bizim eserimiz değil, eski iktidarın eseridir. Biz bu sahada da bir şey yapmadık. Bizim yaptığımız yegâne iş açığı açıkta, gizlisi kapaklısı olmıyan bir bütçe hazırlamaktır, yoksa antidemokratik kanunlara da sıra gelecektir. Toprak dâvasını da halledeceğiz. Hayatı da ucuzlatacağız. Şimdilik kendi derdimize düşmüşsek bunu da tabii karşılamalısınız. Çünkü bizim derdimiz, sizin derdinizdir. Malûm ya, biz, sizlerin reyinizle buraya gelmiş bulunuyoruz. Aziz yurddaşlar; emin olun, istikbalimiz garantidedir!

— SİVRİSİNEK —

Minicik Hikâye

KABAHAT BELEDİYENİN!

Doğrusu, yakışıklı adamdı işaret memuru. Hem bilmeden onlara öyle yardım ediyordu ki... Hayri, hususi arabasile oraya geliyor, işaret memurunu lâfa tutuyordu. Tabii arkada biriken arabalar canhıraş feryatlarla klâkson çalmıya başlıyorlar; Selma da, annesinin, babasının haberi bile olmadan Hayrinin geldiğini anlıyarak münasip bir bahaneyle çıkıp Taksime doğru yürüyordu....

Lâkin günün birinde, feci bir hâdise oldu. Bu yüzden Selma ile Hayrinin araları açıldı. Hâdise aslında basit bir şeydi; küçük bir değişiklik! Lâkin, bazan evvelden tahmin edilemiyen ne basit değişiklikler vardır ki, iki hayatın gidiş istikametini altüst eder. Neyse, felsefeyi bırakalım!

O gün Boğaza gideceklerdi. O gün, yazdan kalma bir gündü. Selma, fevkalâde ehemmiyet veriyordu o güne. Çünkü kendisinin, Hayri ile seviştiğini öğrenen arkadaşları bir türlü inanamamışlar, bu otomobilli âşıkı görmek istemişlerdi. İşte o gün, onlar da Boğazda bekliyeceklerdi. Selmanın ne kadar heyecanla hazırlandığını tahmin edersiniz, değil mi?

Hayri de bugüne ehemmiyet veriyordu; başka sebeplerden dolayı!..

Selma, öğleyi dar etti. Muayyen zaman geldi. Geçti. Hayriden ses yok! Acaba? İmkânı mı var? Kız, deliye döndü. Kan başına sıçradı ve o hiddetle oturup, Hayriye ağır bir mektup yazdı.

Lâkin zavallı çocuğun hiç kabahati yoktu ki! Her zamanki gibi apartımanın önüne gelince orada işaret memurunun mevcut olmadığını hayretle görmüştü. Onun yerinde ışıklı bir tertibat konulmuştu. Üstelik bir dakika bekledi diye civardan yabancı bir polis, doğru arabaya atlıyarak onu karakola götürdü!

Bütün kabahat, belediyedeydi!

— Saatinizi neye takmıyorsunuz? Reklâm resmi yapacağım!

— Şu budala erkekler, rüzgârı yukarıdan aşağı estirmeyi bir türlü keşfedemediler!

— Evet doktor, karısı gelinciye kadar, sıhhati mükemmel!

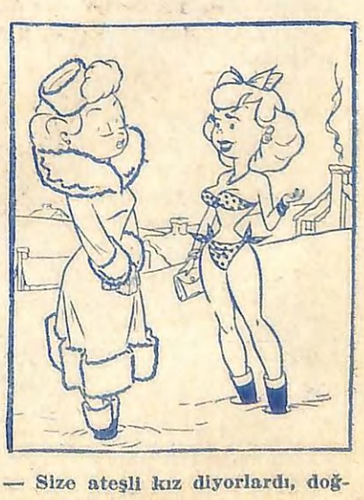

— Size ateşli kız diyorlardı, doğruymuş!

Cilt 10, sayı: 236 FİYATI 25 KURUŞ 12 Ocak 1951

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanessi: İstanbul, Babıâli Caddesi Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon : 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Kabinede tasarruf

ÇOK şükür, memlekette sağlık derdi diye bir şey mevzuubahis değil. Gerçi sağda, solda birkaç milyoncuk veremli, bir miktar sıtmalı, frengili var amma, bunlar nihayet nüfusumuzun yarısını bile bulmuyor; bu sebeple memleket için ciddi bir tehlike arzetmekten uzaktır. Zaten her vilâyette sağlık müdürleri, mücadele ekipleri, kazalarda sağlık memurları arı gibi çalışıyorlar maşallah... Bunları Başbakanlığa bağlı bir umum müdürlük pekâlâ derler, toparlar.

Tekel, zaten tasfiyede. Liberalist bir hükûmetin ticaretle fiilen uğraşması, parti prensiplerine de, hükûmet programına da aykırı. Amma yeni yapılacak şeker fabrikalarına iştirak edecek hususi sermaye bulunamıyormuş. Adam, ne çıkar? Biraz fiatları yükseltiriz, bak o zaman sermayedarlar nasıl mantar gibi yerden fışkırır. Tütün ve içki işini zaten serbest bırakmak üzereyiz. Tuz, kibrit de birkaç insaflı müslümana devredilince Tekel Bakanlığı mülga...

Ulaştırma işlerini Kadastro Genel Müdürlüğüne bağlamakta hiçbir mahzur yok: Onları da mühendisler idare ediyor, bunları da. Bayındırlıkla Ulaştırma arasında pek bir fark olmasa gerek. Hattâ mühendisten Millî Eğitim Bakanı olabildiğine göre Millî Eğitim işlerini de ya Tapuya bağlarız veya Kadastroya devrederiz. Esasen Doğu Üniversitesine kadar dörtbaşı mamur plânları değerli mühendis tarafından hazırlanmış bulunuyor. O halde bu üç Bakanlığı lâğvetmekte bir beis yok...

Geriye ne kalıyor? Ticaret, İktisat, Millî Müdafaa meseleleri mi? Millî Müdafaa zaten üç müsteşarlık'la idarede. Bunları birer umum müdürlüğe kalbediverdiniz mi, tamam! Ticaretin, İktisadın lâfı bile olmaz.

Ah bu tasarruf endişesi! Bizde biraz akıl, millette de Nasrettin Hocanın keçisine dönmiyecek kadar mukavemet ve sabır olsa, biz, bütün işleri bir Başbakanlıkla bile idare ederiz. Tasarrufu siz o zaman seyredin... Amma, alışkanlıktan, israftan, sandalya hırsından kurtulamayız ki bir türlü!

— MİZAHÇI —

Baş belâları...

Gençlik irtica ve komünizm aleyhinde nümayiş yaptı:

— İstemem, eksik olsun!

HER HAFTA BİR TANESİ:

-Alo Alo burası neresi?

Evlerimizde su, elektrik, havagazı gibi bazı medeniyet eserleri vardır, siz bunları bütçenize göre ya bol bol veyahut tasarrufla kullanırsınız. Ve her ay başı veya iki ayda bir fatura gelir. Sarfiyatınızı ve borcunuzu bildirir. Tereddüde düşerseniz kapınızın yanındaki saate gider faturanızı kontrol eder, santimine kadar öğrenirsiniz.

Yalnız...

Bu medenî ihtiyaçlardan bir tanesi var ki, ne kadar kullandığınızı ne bilebilir ne de kontrol edebilirsiniz. Kulağı çınlasın, mübareğin sıhhati gibi saati de yoktur.

Ummadığınız bir anda icra dairesinden gelen ödeme emri gibi fatura gelince boynunuzu büküp saati saatine vezneye müracaat etmeniz lâzımdır.

-Burası Telefon idaresi!

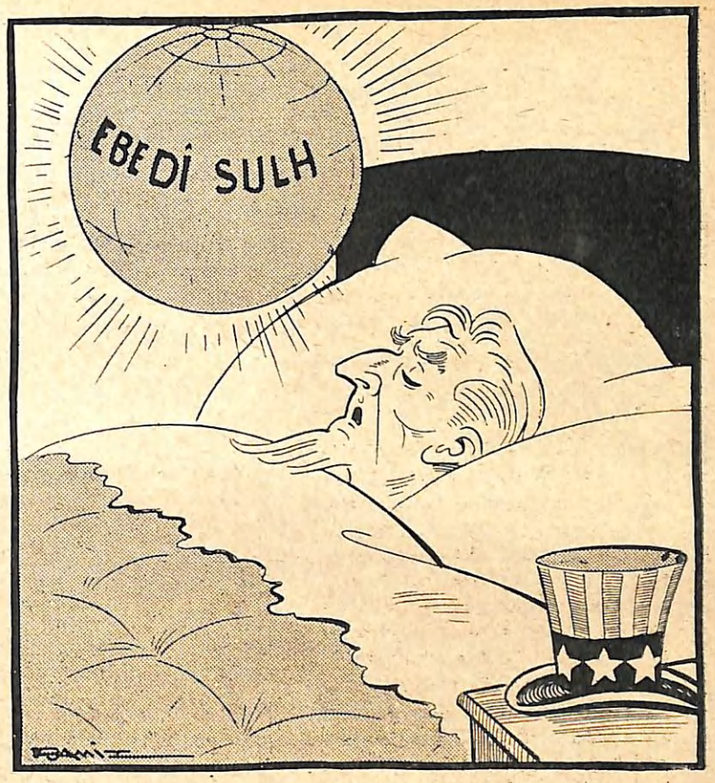

Rüya!

KÖMÜR

Kiminin yüz akı, kiminin yüz karası olur şu kömür! Maskara olan sade biziz; yâni kömürü istihlâk etmiye mecbur vatandaşlar...

Şimdi kömür, bir yürek çarpıntısı halinde: Serbest bırakılacak diyorlar; serbest kalan herşey gibi o da hürriyetin tadını alacak, masaldaki zenci dev gibi birdenbire göklere kadar şişip, yükselecek... Rivayete göre seksene kadar... Tabii o zaman da bizim hararetimiz seksene fırlıyacak, bir titremedir alacak hepimizi... Hoş, zaten tir tir titriyoruz. Bazan soğuktan, bazan endişeden: Acaba biz mi kömürü yakacağız, yoksa kömür mü bizi yakacak diye..

Yazımı revnaklandırmak, sizi de şenlendirmek için araya bazı mısralar karıştırmak istiyorum amma, şair olmıyanın şiirle alâkası, keenne gelir vergisinden memurların faydalanmasına benziyor: En lâzım olduğu zaman tek mısra akla gelmez, sonra hiç lüzum yokken, yerli yersiz mısralar ağzınızdan dökülür. Gerçi aklıma bir beyit geliyor amma, yazmıya gönlüm razı olmuyor bir türlü. Nedimin:

Zâhit, bu bürûdetle eğer dûzaha girsen
Bir lûle dühan içmeğe âteş bulamazsın!

beyti, ki ne zaman hatırlasam, ilk kelimesi «Zâhir» diye değişerek bir hitab-ı Rabbanî gibi kulaklarımda çınlar ve beni kapıldığım bürûdetten kurtulmıya sevkeder. Kömürden bahsederken bundan daha soğuk bir beyit hatırlamak kabil midir? Besbelli Allah bazı insanları titremek ve titretmek kaderile yaratmış.. Benimki tabii dehşet veya ümit saçarak titretmek olamaz. O, kudret, salâhiyet ve mevki sahibi vatandaşlara sunulmuş bir mevhibei fıtrattır.

Meşhur bir şairimizin buyurdukları gibi:

Kömür ki durmadan evrâkı bankalar dolaşır
Hazinesinden alanlar yakar yakar dolaşır

Alamıyanlar da titrerler. Sade «mücrim gibi, baktıkça istikbaline» değil, hale baktıkça da titrerler. Şimdi bu hal o bâlâ oldu (inşallah dubaraya dönmez).

Evet, acaba, kömür yükselecek mi? Serbest bırakılacak mı? Bir plebisit yapılsa, muhakkak billet ilk defa olarak esaret lehine rey verir: Kömürün serbest bırakılmaması lehine!

Arasıra, kömüre neden kara elmas denildiğini, yüzünün niçin bu kadar koyu esmer olduğunu düşünürdüm. Şimdi hak veriyorum: Siyahın tadı meselesi! Nede olsa daha şirin görünüyor...

Benim elimde salâhiyet olsa, kömürün boynuna kışın esaret halkası geçirir, halkı memnun ederim, yazın serbest bırakır, kömürcüleri memnun ederim. Gerçi onlar yine memnun olmazlar amma, zarar yok. Dünyada hangi memnuniyet tamdır? Varsın küçük bir zümre yansın! Halk, onların hararetile de ısınmanın kolayını bulur!

GÜVEMLİ

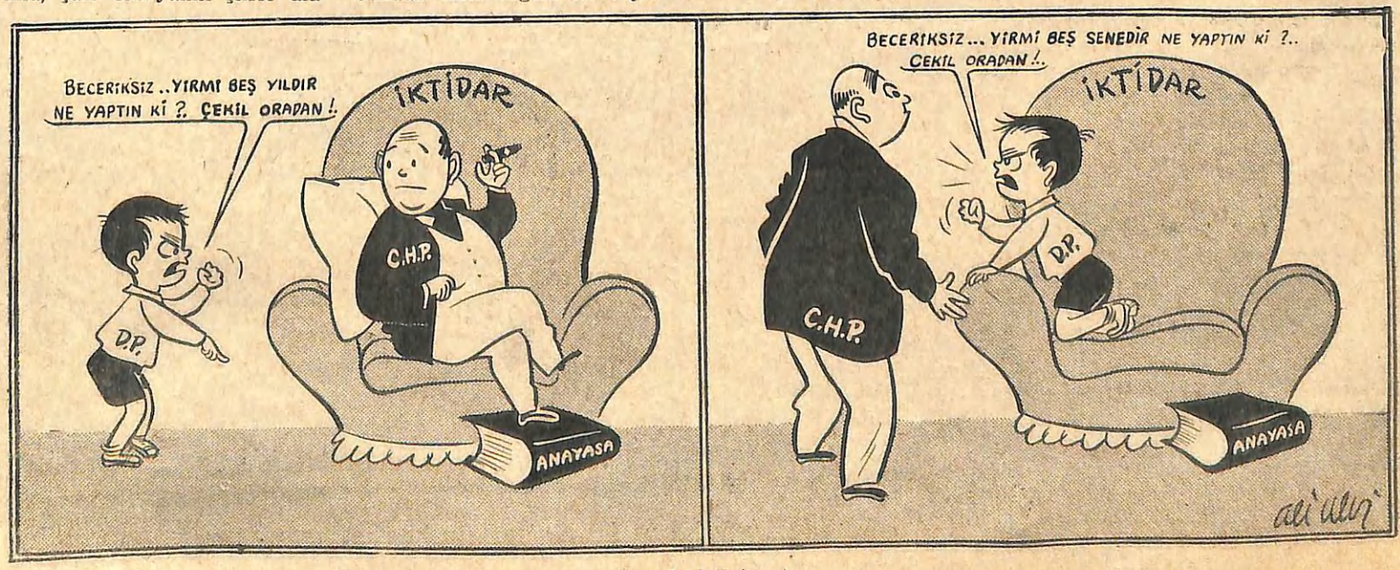

Yazılı hikâye!

Tek Kerâmet

Gayret bâbında

Mâziye dalarken kurulup bir kerevetten
Gördüm ki ibâretmiş otuz yıllık «evet» ten

Eyyâmı başeğmekle geçermiş fukarânın
Erkân-ı zaman çatlayacakken azametten

En sonra tevâzu'la gurûr etti becâyiş
Bir devr-i sükûn doğdu çetin bir haraketten

Bir devr-i müsâvât erişip neş'e - ver oldu
Âlemde Mişon Yorgiden Ahmet Karabetten

Bir deste çiçektir ki bugün hey'et-i âlem
Hep aynı çiçekler dağılır ayni demetten

Herkes yeni bir hızla bugün gayrete dalmış
Gayretle vatan çalkanır elbet bereketten

Bay Andre Vahrâm ile Bay Moshos Ahilya
Dönmekte bu gayretle her akşam operetten

Her şûha mülâzımlık eden Yâver-i Sânî [1]
Bir hayli penislinle halâs oldu nöbetten

Şemşîr-i zebâniyle trâş oldu Habîbin
Kurtuldu Ozan bir sene müddetle jiletten [2]

AKILLI OZAN

---

[1] Profesör Sâni Yâver vezne bu şekilde girebildi.

[2] «Bir sene müddetle» yerine «müddet-i ömrünce» de denilebilir.

A. O.

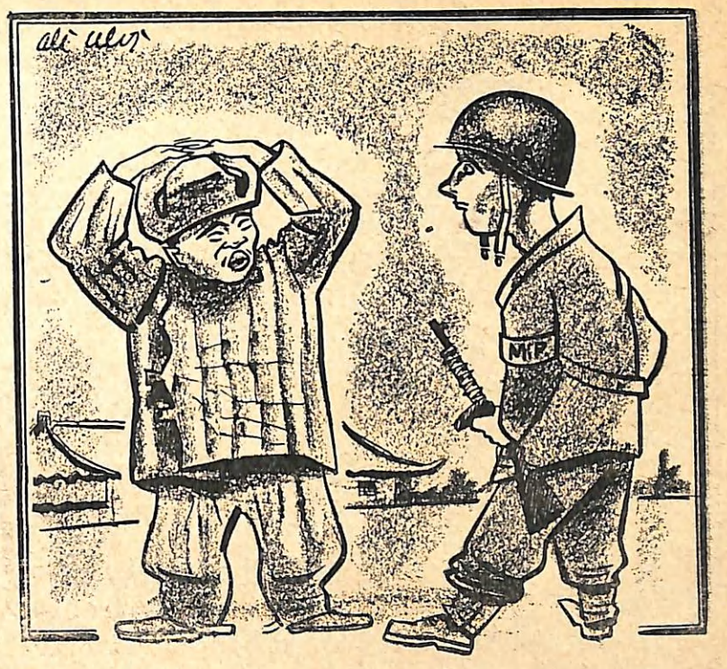

Coni — Nasıl oluyor da hayatınızı bu kadar hiçe sayarak dövüşüyorsunuz?

Kızıl Çinli — Bizimki de hayat mı be Coni!

AKILLI İŞİ

Birbirlerini iyi tanıyan iki dost arasında:

— Bana bin lira ver, bir ay içinde sana bin lira kazandırayım...

— Ben bin lirayı bir dakikada kazanırım, azizim.

— Nasıl?

— Sana borç vermemekle.

PARÇA

Orkestranın kemancısı, gazinodaki müşterilerden bir hacıağanın yanına geldi:

— Paganini'den bir parça siz mi istediniz?

Hacıağa cevap verdi:

— Hayır. Ben o kestaneli pastadan bir parça daha istedimdi.

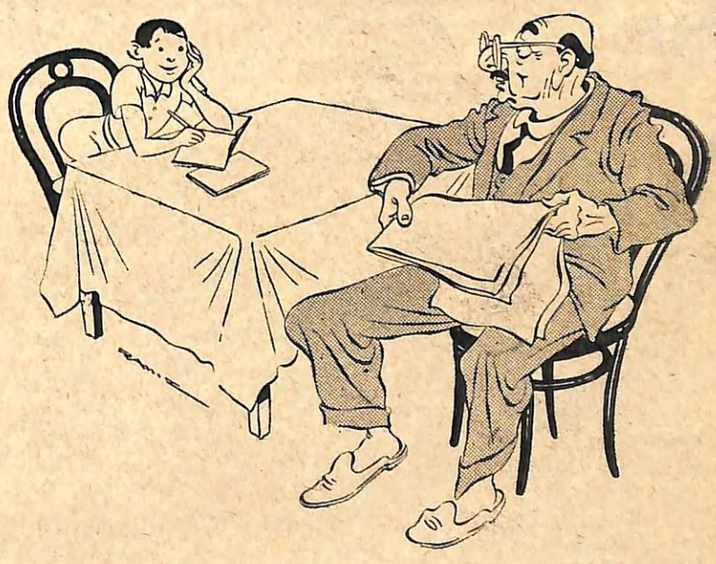

— Baba, hamiyet nedir?

— Yaygara ile para kazanmaktır yavrum!

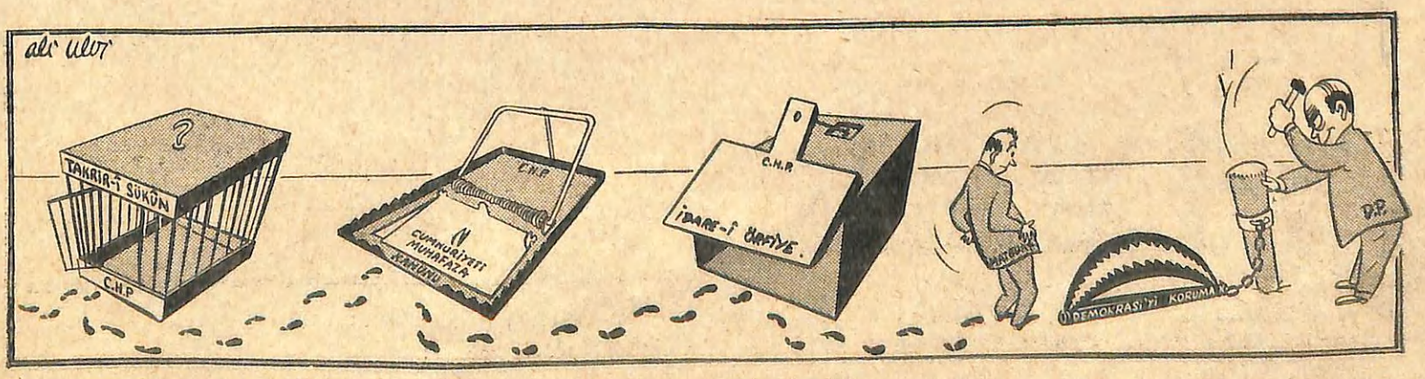

Bir ömür böyle geçti!

Modası hiç geçmiyen bir oyuncak:

— Hanım, çocuğa bir fırıldak alalım da şimdiden çevirmiye alışsın!

Tarih tekerrürdür!

Rusya — Fena bir niyetim yok, hudutlarımı emniyet altına alıyorum!

Satırla Natır

Kurt masalını bilir misiniz? Elbet herkesin kendisine göre, bildiği bir kurt masalı vardır ya; ben, çocukluğumuzda ezberlediğimiz bir manzumeyi soruyorum. Hani kurt, açlıktan işlek bir yol ağzına kadar iner de evvelâ bir koyun, sonra bir at, nihayet bir katır gelir; her biri birer hile ile kurdun elinden kurtulurlar; zavallı hayvan sabaha karşı dövüne dövüne açlıktan ölür. (Artık ne günlere kaldığımızı anlayın ki kurda bile acıyoruz). Bunların içinden katırın hilesi cidden dâhiyanedir: Bir satır getireyim de kemiğimi onunla kır diye kurdu kandırır.

Katırın kendi kemiklerini kırdırmak için bizzat satır getireceğine inanacak kadar bön ve ahmak olan bir kurda ancak masallarda rastlanır. Zamane katırları ellerine bu kadar güzel kafiyeli bir satır geçirebilseler ilk iş olarak kurdun belini kırarlar. Kurdun ahmağı da, katırın ahmağı da çoktan masal oldu.

Lâkin bu iki kelimeyle ayni seslere sahip bir de natır var ki, çocukluğumuzda ezberlediğimiz kurt masalında bu, yoktu. Natırın hayat sahasına inişi askerden dönme bir politikacımızın ateşli nutkile başladı. eski peygamberler göğe çıkarlardı. Yeni peygamberler melek kadar masum mahlûkları yere indiriyor, hayata karıştırıyorlar. Bu itibarla, zamane şartlarına uygun olarak, yâni natırı da hikâyeye dahil ederek, kurt masalının o kısmını yeniden yazmak lâzım diye düşündüm ve şu neticeye vardım:

Katır dedi: Kurt arkadaş
Böyle uzak durma, yanaş;
Bilirim ne diyeceksin,
Açsın, beni yiyeceksin!
Ye, âfiyet olsun, amma
Bak, bir şey geldi aklıma:
Etim pek tatlı bir ettir
Fakat kemiklerim serttir.
Bulayım sana bir satır,
Kemiğimi onunla kır!
Aldı bir düşünce, kurdu,
Geçti, bir taşa oturdu.
Derken uzaktan bir natır
Göründü elde bir satır.
Kurt dedi ki: Nedir bu naz?
Uzak durma, yaklaş biraz.
Satır lâzım bu katıra,
Bakma gönül'e, hatıra;
Kır, kemiklerini, bir bir...
Katır eti lezzetlidir!
Bana sen önce yardım et,
Vereyim sana ben de et!
Natır bir lâhza düşündü,
O gün, kazançsız bir gündü.
Burnunda tüterek tadı
Evvelâ kurdu hakladı;
Yükledi sonra katıra.
Katır dedi ki natıra:
— Sattım amma sana dostu,
Kurtardım böylece postu!
Kurdu âfiyetle yersin,
Sonra beni temizlersin!
Temiz katır at aratmaz;
Kurttan artan senden artmaz!

— NAZİRECİ —

— Sizde Fahrettin Kerim var mı?
— Daha içerseniz gelir!

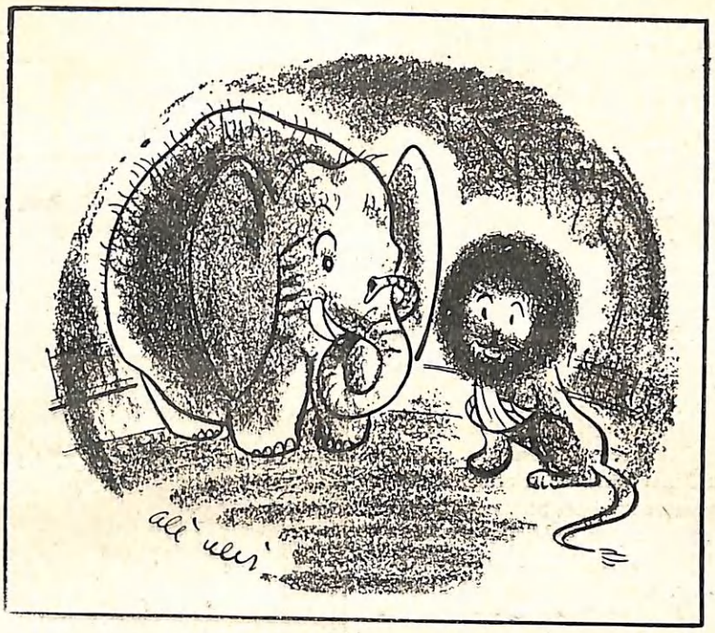

Arslan — Artık olur olmaz insanla görüşemezsin. Çoluk çocuğa yüz verme, kendini ağır sat!

Mohini — Neden?

Arslan — E... Ankaraya geldin, büyümen lâzım!

— Sevgilim, tekliflerimi reddederseniz kendimi denize atarım..

— Siz de benim teklif ettiklerimi almazsanız ben de kendimi arkadaşınızın kollarına atacağım!

— Gazeteler benden bahsediyor...

— Yine ne yaptın ulan?

— Hiç.. Bir iş yapmıyorum diye.. Okumadın mı? Bir milyon işsiz varmış!

— Portakalı neden soyup getirmedin?

— Ne yapalım bayım, garsonlar soyuyor demesinler diye!

TANIDIKLAR ANSİKLOPEDİSİ

Cemil Sait Barlas
Irak sefaretinde

BARLAS, Cemil Sait — Nerede doğduğu bilinmemektedir. Çünkü bir bakarsınız Kore Komisyonunda, bir bakarsınız Bağdat çöllerinde sonbahar güneşi gibi doğar; doğmasile batması bir olur. Kendisi kara kaşlı, kara gözlü ve bilhassa kara gözlüklü, levend endamlı, Allah için güler yüzlü bir şahsiyeti müstesna olup arasıra Amerikan gençleri gibi bir karış eninde papyon kravat taktığı da vakidir. Hattâ karikatürcüler, hiçbir mevzu bulamazlarsa, demirbaştır diye ona başvururlar; kravatile birlikte kendisinin karikatürünü yapıp herkesi güldürürler.

Barlas, memleketin siyasî hayatında mühim roller oynamış bir şahsiyettir. Gayet medenî ve hoş görür bir kimse olduğu için ileri geri lâkırdılara aldırmaz. Aldırmaz amma, unutmamak lâzımdır ki Samed Ağaoğlu ve Fevzi Lûtfi Karaosmanoğlu, kendisinin manevî oğullarıdır. Zira Devlet Bakanlığını veya Başbakan Yardımcılığını Barlastan devir almışlardır. Ayrıca muhtelif anlaşmalarda da mübarek imzası vardır.

Halen C.H.P. nin Genel Sekreterliği gibi netameli bir iş görmektedir. Yakında resmî bir vazifeyle (meselâ Bağdat Elçiliği) teb'idi muhtemeldir.

BAYSAL, Mevlût — Erzurumlu veya Erzincanlıdır (İkisi arasında da pek fark yoktur hani). Yaradılıştan çiçekleri sever, hele güllere bayılır. Kendisi de zaten müstesna bir çiçektir. Macaristanda bahçe mühendisliği tahsil etmiştir. Lâkin buraya gelince mühendisliği tenzili rütbe ile mimarlığa indi. Atatürkün himayesile meşhur Yalova kaplıcalarının tanzimine memur ldu. Elhak, Yalovayı cennetten bir köşe haline getirdi. Öyle ki, İstanbulda ne kadar Âdemle Havva varsa mevsiminde Yalovaya göç ettiler.

Baysal, mimarlığın bina yapmaktaki kadar bahçe yapılışı işe yaramadığını görünce selâmeti çiçekçilikte buldu. Beyoğlunda bir

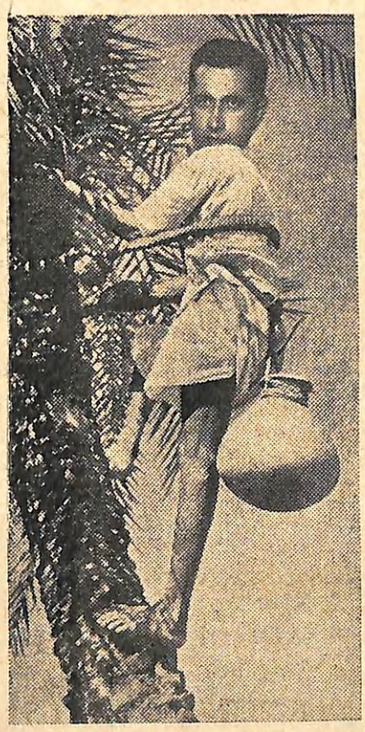

Mevlût Baysal bahçe mimarlığı tahsil ediyor

«Baysal çiçek evi» açtı. En nadide, mutena, hesna ve müstesna çiçekleri ehil bir ustalıkla yetiştirdi. Halen her türlü doğum, nişan, düğün ve bilhassa ölüm vak'alarında herkes onun çiçeklerini tercih ediyor. Bilhassa merasim çiçekleri yapmakta, çelenk hazırlamakta mimarî dehâsına sahip olduğu için herkes memnun kalıyor. Hattâ geçenlerde sizlere ömür, vefat eden bir zatın cenaze ilânı şöyle yazılmıştı:

Hazin bir vefat

Drama eşrafından falanca torunu filânca, nadirattan olarak eceli mev'udile vefat etmiştir. Cenazesi yarın öğle namazından evvel Beyazıttan kaldırılıp Şişlideki İnkılâp mezarlığına defnolunacaktır. Çelenklerin Baysal mağazasında yaptırılması rica olunur.

Bereket vaktinde haber alan Mevlût Baysal gazeteye telefon ederek ilânın bu tarzda çıkmasına mâni olmuştur. Zira, her türlü meziyetinden başka üstad, mütevazıdır da.

★

BİLGE, Tevhit — (Oyuncu yâni aktör). İptida Beşiktaş Hakkevinde sahneye çıkmış olup sonradan inkişaf etmiştir. Daha pek küçükken komşuları «Aman ne mukallit oğlan bu böyle?» diye takdirlerini izhar ederlerdi. Bundan cesaret alan Tevhit, kelimei tevhitle işe başladı. Muhtelif kumpanyalarda çalıştıktan sonra anyamanya kumpanya diyerek kendisi bir trup teşkil etti. O gün bugündür, adı piktedan çıktığı için bilhassa güüüç rolleri tercih eder. Aziz Basmacı ve Rauf Ulukut bir arada oynadıkları zamandanberi Karadenizliye veya Lâza çıkan Tevhidin bu hususiaki vukuf ve kabiliyeti nazarı dikkati çektiğinden sivil amiral Abidin Dav'erin delâletile kendisine bir tahtelbahir hediye edilmiştir. Tevhit, şimdi

Tevhit Bilge, varyetede

Orhan Borar piyano çalarken

denizaltı ile rahat rahat dalga geçmektedir.

BORAR, Orhan — (Çalgıcı, yüksek sanatkâr, piyanist Mithat Fenmen'in ikiz kardeşi). Aslında keman çalar. İstanbul Erkek Lisesinin nadide mahsullerindendir. Daha mektep sıralarındayken herkes sıra kapaklarının içinde açık saçık romanlar okurken o kitap aralarına nota yaprakları dizer, nota okur, kış demez, soğuk demez bahçede, açık havada keman çalarak talim ederdi. Sonra ilham perisinin kanatlarına binerek çabucak yükseldi. Liseden sonra bütün yerli ve yabancı konservatuvarlardan birincilik, ikincilik ve saire gibi her türlü rütbelerden mezun oldu. Nihayet Ankaradaki Konservatuvara keman hocası ve Riyaseticumhur filârmoni orkestrasına kemancı oldu.

Orhan Borar sade keman çalmaz, gönül de çalar. Sazlardan piyano, kitar, mandoline, tanbur, akordeon, saksofon ve sesle alâkalı bütün fonları çalar.. Lâkin resmen keman, hususî olarak da piyano çalmaktan zevk alır. Memleketin en üstad sazendesidir. Ondan sonra Sadi Işılay gelir. Biri Alafranganın, öbürü alaturkanın kralıdırlar.

Orhan Borar ciddî, sevimli bir çocuktur. Bütün konserlerini ikiz biraderi piyanist Mithat Fenmenle beraber verir. Biri esmer, öbürü sarışın yegâne ikiz bu ikisidir. Yakında Amerika turnesine de beraber çıkacaklardır.

Çömezin Röportajları: 235

Aman DİKKAT!.

Çizen: Ramiz

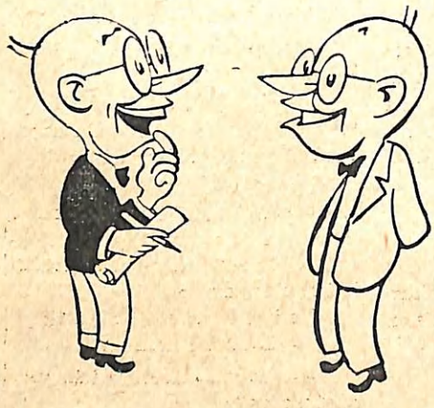

— Mangal kömürü sarfiyatı azalıyormuş ha?
— Tabii azalır, millet titremiye alıştı!

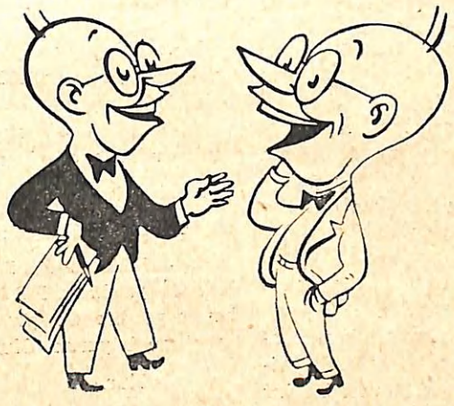

— Ankaradaki Saracoğlu mahallesi 12 milyona satılacakmış...
— Eh, Saracoğlu alır öyleyse!

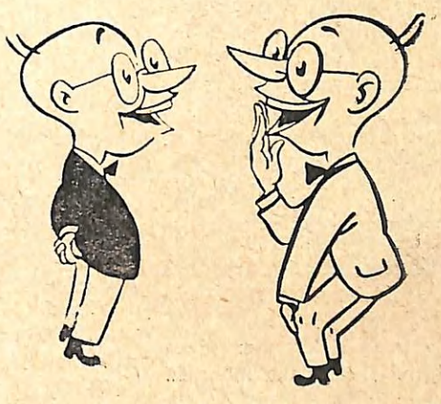

— Rusyayla Amerika arasında atom rekabeti başlamış...
— Sakın atım rekabeti olmasın?

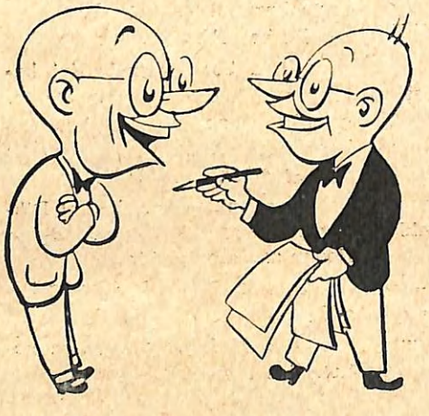

— Muallimler Birliği dil meselesini halledecekmiş..,
— Dilleri çıkacak desene!

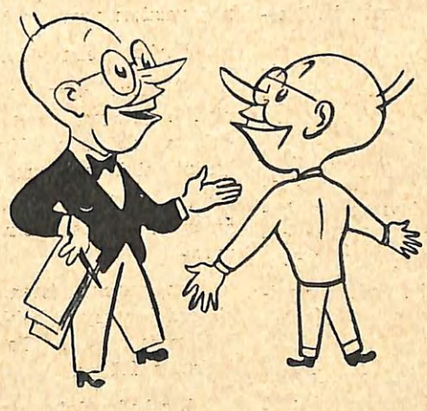

— İstanbulu Parise benzeteceklermiş...
— Zaten benzettiler!

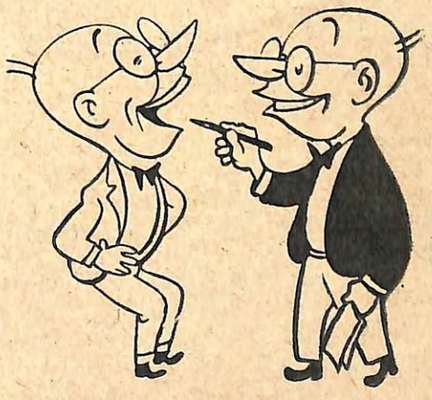

— Ömer İnönü'nün muhakemesi ne zaman bitecek?
— Ömerin ömrüne bağlı!

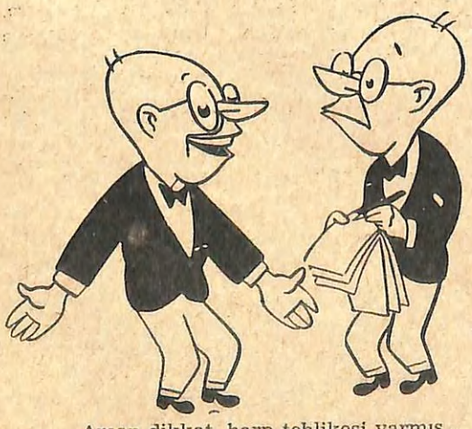

— Aman dikkat, harp tehlikesi varmış...
— Harp zenginleri düşünsün!

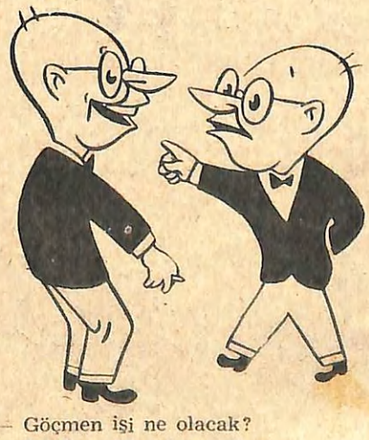

— Göçmen işi ne olacak?
— Eskisi gibi, göçecekler!

— Gençlik irtica ile mücadeleye karar vermiş..
— Mareşalın cenazesinde tekbir getiren gençlik mi?

Küçük İlân

Yazan: VİR GÜL

FERHAT Altınsöz, yazıhanesini yerleştirdikten sonra, köşeye çekilip şöyle bir baktı ve ellerini birbirine sürterek: «Tamam!» dedi. «Şimdi buraya bir de daktilo lâzım.»

Sonra masasına geçti, şu küçük ilânı yazdı:

«Bir avukat yazıhanesinde çalışmak üzere tecrübeli bir daktiloya ihtiyaç vardır. Posta kutusu 611 adresine müracaat.»

Ferhat bunları birer birer açıyor ve göz gezdirdikten sonra yanıbaşındaki sepete istif ediyordu.

— «Hele birkaç gün daha bekliyeyim. Belki daha münasibi gelir» diyordu.

Mektupların hepsi hemen hemen şu minval üzere yazılmıştı:

«Şimdiye kadar muhtelif müesseselerde çalıştım. Gayet çabuk ve yanlışsız yazarım. Mütevazı bir ücrete razıyım. Bir iki gün tecrübeyi de kabul ederim.»

Fakat dördüncü gün gelen pembe kâğıtlı ve menekşe kokulu bir mektup genç avukatı hem şaşırttı, hem biraz da kızdırdı. Mektubun sahibesi diyordu ki:

— «Uzun boylu, sarışın bir genç kızım. Arkadaşlarım güzel olduğumu söylerler. Vakıâ fakirim, fakat gönlüm zengindir. Büyük iddia ve emellerim yoktur. Tanışınca birbirimizle anlaşacağımıza eminim.»

Ferhat Altınsöz kendi kendine: «Allah Allah! Böylesini de hiç görmedim» dedi. «Vakıâ patron'arile aşna -fişna eden daktilolar mizah mevzuu olmuş ve herkesin diline düşmüştür amma, bir ilâna cevap verirken bu kadar açık imada bulunanına tesadüf edilmemiştir. Demek beni zevkim için daktilo arıyor, sanmış. Böylesinden hayır gelmez!»

Mektubu yırtıp sepete atmak üzereydi.

Birdenbire durdu:

— «Şunu bir çağırıp konuşsam ve kendisine iki çift lâkırdı söylesem fena olmaz.»

Üç gün sonra kız geldi.

Başka meziyetleri ilk bakışta belli olmuyordu amma, hiç olmazsa yalan söylemediği belliydi: Dediği gibi, uzun boylu, sarışın bir kızdı ve arkadaşlarının da doğru sözlü kimseler olduğu anlaşılıyordu: Hakikaten güzeldi.

Bir iki satır konuştuktan sonra Ferhat onun ayni zamanda - yine dediği gibi - mütevazı bir kız olduğuna da kanaat getirdi.

Nihayet iş bahsine gelerek:

— «Makinede çabuk ve yanlışsız yazabilir misiniz?» diye sordu.

Kız şaşırmıştı:

— «Makinede yazı da mı yazacağım?»

Ferhat kızdı amma belli etmemiye çalıştı:

— «Tabii» dedi. «Asıl işiniz bu olacak. Ben avukatım, burası yazıhanem. Beraber çalışacağız ve yazılacak çok işlerimiz olacak...»

Kız: «Hayhay» dedi. «Yazarım. Bir vakitler dayımın yazıhanesinde çalışmıştım. Oldukça çabuk yazardım. İmlâm da iyidir.»

— «Bir tecrübe edebilir miyiz?»

— «Emredersiniz.»

Ferhat, başıyla, makinenin bulunduğu küçük masayı işaret etti. Kız mantosunu çıkardı, makineyi önüne aldı. Kâğıt geçirdi. Ayarını yaptı.

— «Ne yazayım?»

— «Ben söyliyeyim, siz yazın.»

Avukat söyledi, daktilosu yazdı.

— «Kâfi.»

Kız kâğıdı çıkarıp uzattı. Ferhat alıp göz gezdirdi. Kendisi o kadar çabuk söylemiş ve kız o kadar çabuk yazmıştı ki Ferhat muhakkak birkaç yanlış bulacağına ve bunu bahane ederek kızı kolayca başından savacağına emindi.

Fakat hayret!

Bir tek yanlış yoktu.

— «Mükemmel. Hatasız. Çabuk da yazdınız. Pekâlâ. Yalnız, benim şimdi acele işim var. Yarın sabahtan buyurun. Olur mu?»

— «Olur.»

*
* *

Bir hafta böyle geçti. Huriye her sabah saat tam dokuzda geliyor, Ferhadın verdiği anahtarla yazıhaneyi açıyor, toz alıyor, masasına geçip, bir gün evvelden kalmış yazıları yazmıya başlıyordu.

Ferhat memnundu.

İçinden: «Kız buraya başka niyetle geldiydi amma, fena da daktilo değilmiş. Bundan daha iyisini mi bulacaktım! Herhalde benim ciddî bir adam olduğumu da anlamıştır, başka bir şey beklemez.»

Doğrusunu isterseniz, kızda «başka bir şey» bekler gibi bir hal vardı amma, Ferhat bunun farkında değildi.

Bir hafta daha geçti.

Ferhadın düşünceleri yavaş yavaş başka bir istikamete doğru yol almıya başlamıştı.

Bu fikir üzerinde biraz daha düşündü ve Huriyeyi şimdi de bu zaviyeden tetkike koyuldu. İntibaları gayet lehdeydi. Nihayet kararını verdi.

Bir gün, mektup yazdırırken, birdenbire kesti:

— «Huriye» dedi. «Sana bir şey soracağım. Benimle evlenir misin?»

Kız gülümsiyerek başını makineden kaldırdı ve derin bir nefes aldı:

— «Çok şükür! Nihayet teklifi yapabildiniz! Ben ne zamandanberi bunu bekliyordum.»

— «Ya?»

— «Tabii değil mi? Evlenme ilânına cevap vermiş bir insan daha ilk görüştüğü zaman bu teklifle karşılaşmayı...»

Ferhat kızın sözünü kesti:

— «Evlenme ilânı mı?»

— «Evet... Gazeteye ilân vermiştiniz ya?»

Ferhat başını ağır ağır iki tarafa salladı:

— «Asla...»

— «Nasıl olur! İşte. Gazete hâlâ çantamda.»

Huriye çantasını açtı, gazeteyi çıkardı. Açıp gösterdi.

Ferhat eğilip okudu:

«Otuz beş yaşında, iyi kazanç sahibi, esmer, yakışıklı bir genç kendisine uygun bir kızla evlenmek istiyor. Posta kutusu 911.»

İşi anlamıştı. Güldü:

— «Yanlışın var, kızım! Dikkat et: Posta kutusu 911 diyor. Benim numaram 611!»

O anda Huriye kıpkırmızı kesildi.

— «Affedersiniz...» diye kekelemiye başladı.

Ferhat onun elini tutarak:

— «Yanlış hesap Bağdattan dönermiş amma, bu öyle değil. Talihin bir cilvesi oldu bu bizim için. Sen şimdi makineye başka bir kâğıt geçir bakayım.»

Huriye: «Peki, efendim» diye, parmakları titriyerek, makineye kâğıt geçirdi: «Evet?»

Ferhat, bıyık altından gülerek: «Yaz, kızım» dedi. «Beyoğlu Evlenme Dairesine...»

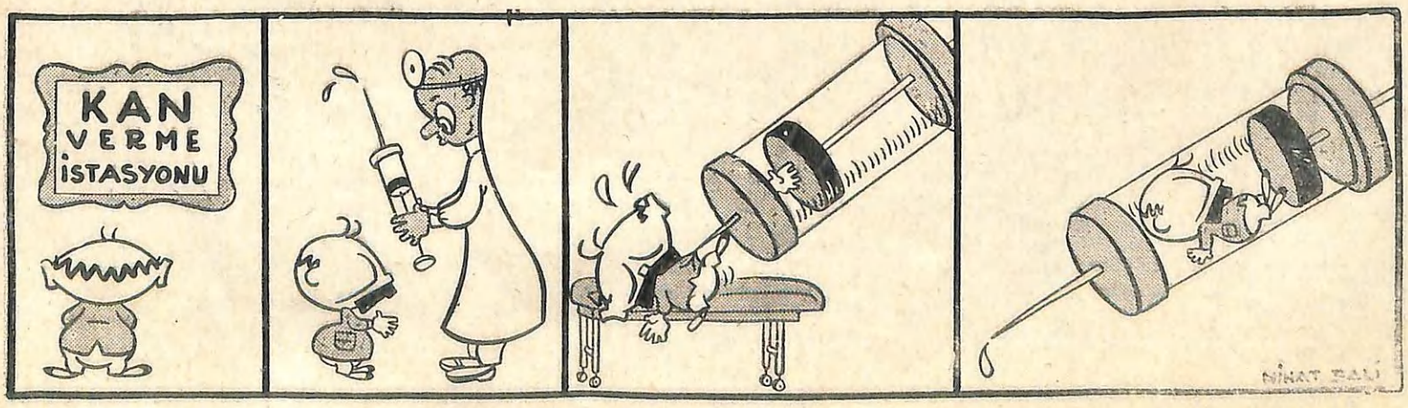

Küçük Valinin maceraları!

Şükûfe

Türkiyenin en eski ıtriyat alâtahnesidir. Şükûfe kokuı kullananlar her mevsimde bahar havasına bürünmüş ırlar.

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
ardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI: 236

DENTOSİL

Diş macunlarının en ıhhisi ve en güzelidir.

Yarı Resmî ilân

Halk Fırkası zamanında resılânların Ulus gazetesine arspayı verilmek suretile dağıtılmalûmdur.

Şimdi ise resmî ilânlar Zafer tesine arslan payı verilmek sue dağıtılmaktadır. Bu da maıur.

Bu iki hal arasında yalnız n payı alan gazetenin ismi şmiştir, o kadar.

Halbuki Partimiz, adalet sisne istinat etmektedir. Bu durum bir takım sızıltılara yol ştır. Basın kanunile ilgili ceanunu maddeleri değiştirilkçe gazetelerin feryatları rulamıyacağından hiç olmazvakte kadar resmî ilânların nsız ve paysız olarak tekmil elre dağıtılacağı; memnun ıyanların paylarını almak arslana müracaatları lüzuarı resmi, yarı da hususi olaılân olunur.

Bir numaralı not:

Bu ilân belki de gecikmiştir

İki numaralı not:

Bu ilânın Zafer ve Kudret elerine şümulü yoktur.

smî İlânlar Komandit Şirketi

FIKRALAR

GEÇMİŞ OLA!

İki kız konuşuyordu:

— Yeni tanıştığım çocuk beni kediye benzetiyor.

— Sen de ona fareye benzediğini söyle.

— Lüzum yok. Benzettim zaten.

TEŞBİH

Ressama model duran kadının sabrı tükenmişti:

İki saattir kıpırdamadan oturuyorum, dedi. Patladım artık!

— Biraz daha müsaade.

— Hiç olmazsa, gözlerimi oynatabilir miyim?

— Maalesef. Yüzünüzde çalışıyorum. Yalnız, kulaklarınızı bitirdim. Onları oynatabilirsiniz.

AVCI

Yeni tanıştığı bir avcı, muhatabına anlatıyordu:

— Ben daima ilk elde isabet ettiremem amma, ikinci elde muhakkak vururum.

Muhatabı bir tavsiyede bulundu:

— Öyleyse siz de evvelâ ikinci elde ateş edin.

SİFTAH!

Mişon Büyükdereye giderken taksi denize uçtu.

Sulara batarken Mişon sordu:

— Sen ilk defa mı otomobil kullanıyorsun, kuzum?

Bıçkın şoför güldü:

— Sen de ilk defa suya giriyorsun, değil mi, Mışonaçi?

TEHDİT!

Mığırdıç Noel gecesi odaya dikmek üzere bir çam almıştı. Üzerinde ortasından ok gibi geçen bir kalb içinde Y. L. harflerini görünce çığlığı bastı:

— Amanın! Eyvahlar olsun! Yine imzasız bir mektup!

KISSADAN HİSSE

— Uzun kış gecelerini nasıl geçiriyorsunuz?

— Kolayını buldum, azizim: Karıma kısa bir fıkra anlatıyorum.

— Sonra?

— Sonra karım onu bana uzun uzun anlatıyor... On ikiyi buluyoruz.

GAF

— Semra zannettiğimiz kadar genç değilmiş.

— Nasıl anladın?

— «Mavi - Siyah»ı okudunuz mu? diye sordum. «Hiç kaçırır mıyım! Çıktığı gün alıp o gece okudum» dedi.

MERAK

İki çocuk arasında:

— Ben bu evde doğdum.

— Ben hastahanede.

— Neden? Hasta mıydın?

DOYMAZ...

Selma'yı kocası biraz iktisada riayet ettirmek istiyordu:

— Maşallah, artık elbisen, şapkan bol, dedi. Baksana: Her elbiseye iki şapka isabet ediyor.

Selma düzeltti:

— Yanlışın var: İki şapkaya ancak bir tanecik elbise düşüyor.

TEREYAĞ...

Harp olursa Boğazların tehlikeye düşeceğinden bahsediliyordu.

Harp zengini atıldı:

— Kim demiş! Ben boğazımı geçen harp sayesinde doyurdum.

YOLCU

Yolcu, handaki yemekleri beğenmeyince hancı:

— Merak etmen, begüm, dedi. Yimehlerimiz oyle zararsızdırkim günde ancak bir kişi ölür.

Yolcu hemen elinden çatalı bıraktı:

— Gideyim, bakayım, tahkik edeyim: Acaba bugün ölen var mı....

ŞAHİT

Hâkim şahide sordu:

— Kaç yaşındasınız, hanımfendi?

— İlle söylemem lâzım mı?

— Evet. Kanun emrediyor.

— Allah Allah! Kanun kendi aleyhimde şahitlik etmemi nasıl emredebilir?

EYVAH!

İki arkadaş arasında:

— Bakıyorum, karı öldüğü günden beri meyhaneden çıkmıyorsun?

— Ne yapayım, birader, teselli arıyorum.

— Uzun sürecek mi bu böyle?

— Ah, birader! Ah! Acım öyle derin ki teselli kabul etmez!

KEBAP!

Delikanlı dert yanıyordu:

— Kâfir kız, beni avladı, ciğerimi yaktı...

Arkadaşı atıldı:

— Desene ki, avcı kebabı oldun!

DÜNYA VAR İMİŞ...

İki âşık sinemadan çıkıyorlardı:

— Gördüğümüz filmin mevzuu neydi?

— Yâni görmediğimiz filmin mevzuunu mu soruyorsun?

İLÂHİ!

Daha altı ay evvel evlenmiş iki sinema artistinin boşanmak üzere olduğunu haber almışlardı.

Kadınlardan biri:

— Madem boşanacaklardı, neye evlendiler! diyordu.

Başka biri izah etti:

— İlâhi kardeş! Evlenmeden boşanılır mı?

YANDIM ALLAH!

Hanıma yeni kürk almışlar, eve geliyorlardı.

Bey sordu:

— Isıtıyor mu?

— Isıtıyor da söz mü! Yakıyor.

Adam ağır ağır başını salladı:

— Desene ki dışı beni, içi seni yaktı!

Mizah

Matemdeyim, onun için siyah giyiyorum!